

teur concernant les caractéristiques d'une denrée alimentaire qui résulte des autres éléments composant l'étiquetage de cette denrée ».

G.S.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER

Régine Feltkamp³ en Joeri Danhieux⁴

Wetgeving/Législation

Verordening nr. 2015/534 van de Europese Centrale Bank van 17 maart 2015 betreffende rapportage van financiële toezichtinformatie, Pb.L. 86 van 31 maart 2015, in werking getreden op 1 april 2015

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op kredietinstellingen – Periodieke informatieverschaffing en boekhoudregels

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Informations périodiques et règles comptables

Kredietinstellingen en beleggingsondernemingen zijn onderworpen aan een regelmatige rapportage van financiële toezichtsinformatie ingevolge verordening nr. 575/2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (zoals verder aangevuld door uitvoeringsverordening nr. 680/2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor wat betreft rapportage aan de toezichthoudende autoriteit door instellingen overeenkomstig verordening nr. 575/2013). De ECB staat in voor de verzameling van de informatie o.g.v. het ECB-besluit nr. 2014/29 betreffende de verstrekking aan de ECB van toezichtgegevens die de onder toezicht staande entiteiten overeenkomstig de uitvoeringsverordening nr. 680/2014 aan de nationale bevoegde autoriteiten gerapporteerd hebben.

Verordening nr. 2015/534 vult het voormeld ECB-besluit aan door nadere invulling te geven aan de vereisten betreffende de rapportage van financiële toezichtinformatie door belangrijke en minder belangrijke onder toezicht staande groepen en entiteiten. Zo worden onder meer het formaat en de frequentie van de rapportage verder uitgewerkt, alsook de referentiedata en inleverdata. Verder regelt de besproken verordening de kwaliteit van de te rapporteren gegevens en het gebruik van de IT-taal.

R.F. en J.D.

³ Docent VUB, advocaat te Brussel.

⁴ Advocaat te Brussel.

Verordening nr. 2015/751 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2015 betreffende afwikkelingsvergoedingen voor op kaarten gebaseerde betalingstransacties, Pb.L. 123 van 19 mei 2015, in werking getreden op 8 juni 2015

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Bankkaart – Betalingsdiensten

BANQUE ET CRÉDIT

Opérations bancaires – Carte bancaire – Services de paiement

Met het oog op het wegwerken van belemmeringen voor de geïntegreerde en goede werking van grensoverschrijdende en nationale markten voor elektronische betalingen, voorziet deze verordening nr. 2015/751 in uniforme regels voor afwikkelingsvergoedingen die gelden voor betalingstransacties met betaalkaarten en op kaarten gebaseerde Internet- en mobiele betalingen (zowel offline, online, als mobiel). Deze afwikkelingsvergoedingen zijn vergoedingen die gewoonlijk worden toegepast tussen de kaartaccepterende en de kaartuitgevende betalingsdienstaanbieders die deel uitmaken van een bepaald betaalkaartschema.

De verordening voorziet eenvormige technische en bedrijfsmatige vereisten voor de op kaarten gebaseerde betalingstransacties. Zo wordt onder meer met betrekking tot de afwikkelingsvergoeding voor alle op een debetkaart gebaseerde betalingstransacties een maximumpercentage van 0,20% per transactie opgelegd en een maximumpercentage van 0,30% van de transactiewaarde ten aanzien van kredietkaarttransacties. Verder voert de verordening bedrijfsregels in (o.a. verbod inzake territoriale beperkingen of regels met gelijkaardige effect en inzake onderwerping van grensoverschrijdende activiteiten aan landspecifieke licenties of vergunningen; een scheiding tussen het betaalkaartschema en de verwerkingsentiteiten; een verbod op "co-badging"; keuze van betaalmerk of betalingsapplicatie; een samenvoegingsverbod; de verplichting alle kaarten te honoreren; een verbod op sturingsregels en informatieverplichtingen).

R.F. en J.D.

Verordening nr. 2015/760 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2015 betreffende Europese langetermijnbeleggingsinstellingen, Pb.L. 123 van 19 mei 2015, in werking getreden op 8 juni 2015

FINANCIËEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Beleggingsondernemingen

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Entreprise d'investissement

De verordening nr. 2015/760 beoogt het gebruik van Europese langetermijnbeleggingsinstellingen (*European long-term investment funds – Elfti's*) in de reële economie aan te moedigen en concurrentievervalsingen te vermijden door uniforme regels op te leggen betreffende hun werking. Elfti's verschaffen duurzame financiering aan verschillende infrastructuurprojecten, niet-beursgenoteerde ondernemingen of beursgenoteerde kleine en middelgrote ondernemingen die aandeleninstrumenten of schuldinstrumenten uitgeven waarvoor niet gemakkelijk een koper te vinden is. Elfti's financieringen zijn een alternatieve vorm van financieringsbron op lange termijn die bancaire financiering aanvullen.

Verordening nr. 2015/760 stelt uniforme regels vast in verband met de vergunning (o.a. de vergunningsplicht; de beperking tot EU alternatieve beleggingsinstellingen; de voorwaarden voor aanvraag en verlening van de vergunning), het beleggingsbeleid (onder andere de in aanmerking komende activa en passiva; de vereisten voor een kwalificerende portefeuillemaatschappij; een belangenconflictenregeling) en de voorwaarden voor bedrijfsuitoefening (onder andere transparantievereisten zoals een prospectusverplichting; terugbetalingsbeleid en duur; regels voor de verhandeling; toezicht) voor de in de Europese Unie verhandelde EU-Elfti's.

R.F. en J.D.

Besluit nr. 2015/656 van de Europese Centrale Bank van 4 februari 2015 betreffende de voorwaarden krachtens welke kredietinstellingen overeenkomstig artikel 26, 2. van verordening (EU) nr. 575/2013 tussentijdse of eindejaarsresultaten mogen opnemen in het tier 1-kernkapitaal, Pb.L. 107 van 25 april 2014, in werking getreden op 6 februari 2015

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op kredietinstellingen – Wijzigingen in kapitaalstructuur

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Modifications dans la structure du capital

De Europese Centrale Bank ("ECB") voert met dit besluit artikel 26 van verordening nr. 575/2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen uit, door de voorwaarden nader in te vullen krachtens welke de ECB toestemming verleent aan onder haar directe toezicht staande kredietinstellingen om de tussentijdse of eindejaarsresultaten op te nemen in het tier 1-kernkapitaal voordat de kredietinstellingen een formeel besluit heeft genomen dat de

finale winst of het finale verlies van de kredietinstelling voor het desbetreffende jaar bevestigt.

J.D.

EBA-richtsnoeren inzake nationale voorlopige lijsten van de meest representatieve aan een betaalrekening verbonden diensten waarvoor een vergoeding in rekening wordt gebracht (2014/92/EU), 15 mei 2015, www.eba.europa.eu/documents/10180/1068458/EBA+GL+2015+01+GL+on+Payments+Account+Directive+NL.pdf/9a66033e-6195-4de1-8fd8-24fbfc532a38

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Betaalrekeningen – Kosten en vergoedingen

BANQUE ET CRÉDIT

Opérations bancaires – Compte courant – Frais et indemnités

Krachtens artikel 31, 1. van richtlijn nr. 2014/912/EU betreffende de vergelijkbaarheid van de in verband met betaalrekeningen aangerekende vergoedingen, het overstappen naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties, moeten de lidstaten een voorlopige lijst opstellen van ten minste 10 en ten hoogste 20 van de op nationaal niveau meest representatieve aan een betaalrekening verbonden diensten waarvoor een vergoeding in rekening wordt gebracht bij ten minste één betalingsdienstaanbieder. Artikel 3, 2. van diezelfde richtlijn stelt dat de lidstaten rekening moeten houden met a) diensten die door consumenten met betrekking tot hun betaalrekening het meest worden gebruikt, en b) de diensten die voor de consument de hoogste kosten veroorzaken.

De hier besproken richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit ("EBA") moeten de juiste toepassing waarborgen van de in artikel 3, 2. van richtlijn nr. 2014/92/EU bedoelde criteria die bevoegde autoriteiten moeten hanteren wanneer zij een voorlopige lijst opstellen van de meest representatieve, aan een betaalrekening verbonden diensten waarvoor een vergoeding in rekening wordt gebracht. Daartoe bepalen de richtsnoeren hoe de bevoegde autoriteiten de criteria moeten toepassen, welke factoren zij in aanmerking moeten nemen, hoe deze autoriteiten de lijsten moeten rapporteren aan de EBA en de Europese Commissie, en welke aanvullende en ondersteunende gegevens moeten worden verzameld.

R.F. en J.D.

ESMA-Guidelines on the application of the definitions in Sections C6 and C7 of Annex I of Directive 2004/39/